

מ"ת 15504/04/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 15504-04-23 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)
תיק חיצוני: 146734/2023

בפני	כבוד השופט ראמי נ. נאסר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פלוני (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש ביום 13/04/2023 כתב אישום, אשר מייחס לו עבירות של: **תקיפת הגורמת חבלה ממש, בן זוג** - עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין; **תקיפת סתם של בן זוג** - (2 עבירות) עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; **איומים** (3 עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; **תקיפת קטין וגרימת חבלה ע"י אחראי** - עבירה לפי סעיף 368ב (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

2. **בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.**

3. על-פי כתב האישום המשיב והמתלוננת גרו ביחד בעיר טמרה עם שני ילדיה הקטינים של המתלוננת מנישואיה הקודמים, כאשר אחד מילדיה לוקה באוטיזם. נטען כי בין בני הזוג קיימת מתיחות על רקע רצונו של המשיב להוציא את בנה הנ"ל של המתלוננת מהבית.

ביום 02/04/2023, התגלע ויכוח בין בני הזוג על רקע הנושא הנ"ל. בהמשך לכך, יצאה המתלוננת מהבית עם הילדים שלה על מנת להירגע. לאחר מכן היא חזרה לבדה לבית והמשיב דרש ממנה למסור לו את המפתח לבית. בתגובה לכך ביקשה המתלוננת ממנו לאפשר לה לאסוף את חפציה ולהישאר ליומיים נוספים על מנת לחפש מקום חלופי אך המשיב לא הסכים לכך. בנסיבות אלה, המשיב הכניס את הילד של המתלוננת לבית ואיים על המתלוננת והילדים כשאמר להם שאם היא תלך למשטרה הוא יהרוג את הבן שלה. לאחר מכן תקף המשיב את המתלוננת באופן שהיכה בפניה באגרופים מספר פעמים, וכן משך בשערותיה בחוזקה. בעקבות כך נפלה המתלוננת על הרצפה והתחננה בבכי כי יחדל ממעשיו, אך המשיב המשיך לחבוט בה בחוזקה ותלש את שערות ראשה.

נטען, כי בנה של המתלוננת ניסה לתעד את התקיפה באמצעות המכשיר הנייד שלו וכשהבחין המשיב בכך הוא לקח לילד את המכשיר ותקף אותו באופן שהיכה בעוצמה באוזנו הימנית, תפס בצווארו והטיחו לרצפה.

כתוצאה מתקיפת המתלוננת נגרמו לה חבלות וסימני כחלון בחלקי גופה זאת בצד נפיחות ורגישות בחלקים נוספים של הגוף. בנוסף לכך, נגרמו חבלות לבנה של המתלוננת כפי שמתואר בסעיף 9 לכתב האישום.

בעקבות האירוע הנ"ל, סייעה דודתו של המשיב למתלוננת על מנת לצאת מהבית ובהמשך פונו המתלוננת ובנה לטיפול רפואי.

בהמשך לאותו אירוע התקשר המשיב לאמה של המתלוננת וסיפר לה כי הוא רב עם המתלוננת וכי תקף אותה ואת בנה וכי בכוונתה להתלונן במשטרה, אך כשהבין שאמה לא תנסה לשכנע את המתלוננת להימנע מתלונה, איים עליה במילים "מפה עד סיום השבוע תשמעו דברים לא טובים", זאת במטרה להקניטה ולהפחידה.

בכתב האישום מתוארים שני אירועים נוספים: האחד מיום 21/03/2023, אשר במהלכו תקף המשיב את המתלוננת באופן שהיכה את פניה במכת אגרוף; השני, מיום 14/02/2023, שבמהלכו תקף המשיב את המתלוננת באופן שמשך את שערות ראשה, סטר פעמיים בפניה ודחף אותה. בהמשך לכך דחף המשיב את בנה של המתלוננת, הרים אגרטל ואיים על המתלוננת באומרו כי ירצח אותה.

במעשיו הנ"ל תקף המשיב את המתלוננת ואת בנה הקטין עליו הוא אחראי וגרם להם חבלות של ממש. בנוסף לכך, תקף הוא את המתלוננת בשני אירועים נוספים שלא כדין ואיים בפגיעה בשלמות הגוף של המתלוננת ושל בנה וזאת במטרה להפחידם ולהקניטם.

4. בדיון שהתקיים בפני ביום 13/04/2023 ולאחר שהסכימה ההגנה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, קבעתי כי יש להקדים ולהורות על זימון תסקיר מעצר לבחינת נסיבותיו האישיות של המשיב וחלופת מעצר וקבעתי דיון המשך.

5. ביום 23/05/2023, הוגש תסקיר מעצר של שירות המבחן למבוגרים. התסקיר פירט את נסיבותיו האישיות של המשיב, הרקע שלו, תפקודו, ותנאיו במעצר. כמו כן פירט התסקיר הערכת הסיכון ובחן את החלופה המוצעת.

6. בהתאם לתסקיר שירות המבחן, המשיב הוא בן 37 שנים, נשוי בשנית מזה מספר חודשים ואב לילדה בת 12 שנים מנישואיו הקודמים. טרם מעצרו, התגורר המשיב עם אשתו וילדיה בביתו בטמרה ועבד באופן עצמאי כנהג מונית. המשיב התפתח במשפחה נורמטיבית והיו לו קשרים טובים ותקינים עם

הוריו אשר סיפקו לו צרכיו החומריים, הנפשיים והכלכליים. המשיב שלל בעיות וקונפליקטים בינו לבין הוריו.

בתחום ההשכלה המשיב סיים 12 שנות לימוד והחל ללמוד ראיית חשבון באוניברסיטה הפתוחה, אך הפסיק לימודיו בהמשך. באשר לתחום התעסוקתי, הוא עבד כשכיר ולאחר מכן כעצמאי כאשר בתקופה האחרונה הוא עבד כאמור כנהג מונית ובנוסף פתח בחודש נובמבר 2022 עסק של חנות בגדים בו עבד יחד עם אשתו עד למעצרו.

המשיב התחתן לראשונה בגיל 25 ונולדה לה ילדה שהיא בת 12 שנים היום. המשיב התגרש לאחר שלוש שנות נישואין ושלל שימוש באלימות בנישואיו הקודמים. המשיב הבהיר כי הוא מקיים הסדרי ראייה ביחס לבת המשותפת ומשלם את המזונות כסדרן. המשיב שלל שימוש בחומרים ממכרים או שתיית אלכוהול.

המשיב הבהיר בפני שירות המבחן, כי הכיר את בת זוגו (המתלוננת) לפני כשנתיים דרך הפייסבוק. בהמשך לכך, התחזק הקשר ביניהם כאשר המתלוננת בת 39 שנים, אלמנה ואמא לשני ילדים (10 ו-12 שנים).

המשיב תיאר קשיים בזוגיות בשל פער הגילאים ביניהם ובשל התנגדות משפחתה ליחסים עימו. על כן, ולאחר כחודשיים של היכרות החליט הוא להפסיק את הקשר הרומנטי עמה אך בהמשך ולבקשת המתלוננת חודש הקשר והם עברו לגור ביחד והחליטו להתחתן בהמשך.

המשיב תיאר, כי המתלוננת גילתה קנאה וחשדנות כלפיו והדבר גרם לוויכוחים וקונפליקטים ביניהם, אך הוא ניסה לשמש מקור תמיכה ומכיל עבורה. יחד עם זאת, היום המשיב חש חוסר אונים סביב עתיד הקשר.

בשירות המבחן בחנו עמדת המתלוננת אשר תיארה את ההיכרות עם המשיב והקשר והקרבה שנוצרו ביניהם. המתלוננת ציינה כי במהלך נישואיהם, המשיב לא התחייב לקשר ביניהם וניהל קשרים אחרים. לדבריה ביוני 2022 משודע לה על כך, היא התעמתה עם המשיב, ואז התפתח ויכוח ביניהם והוא נהג כלפיה באלימות שכללה אלימות מילולית ואיומים. בעקבות כך, הגישה תלונה ראשונה למשטרה. אז הוא נעצר מספר ימים במעצר בית והורחק ממנה. היא ציינה כי לאחר אירוע זה חזרה בה מהתלונה והם חזרו לגור ביחד במטרה לשקם את הקשר ביניהם. עוד שיתפה המתלוננת כי בחודש דצמבר 2022 חוותה משבר עם הוריה ומשפחת בעלה לשעבר, לאחר שנודע להם כי התחתנה עם המשיב. לכן עברה לגור בביתו של המשיב בעיר טמרה ואף החלו לנהל עסק משותף.

המתלוננת תיארה את המשיב כדמות אבהית טובה. יחד עם זאת, ולאחר מעבר המגורים לעיר טמרה ובמקביל לפתיחת העסק המשותף, חוו בני הזוג קשיים רבים וקונפליקטים שכללו ויכוחים סביב העסק וקשיים עם המשיב להתמודד עם בנה של המתלוננת שסבל מאוטיזם. באותה תקופה זיהתה המתלוננת דפוסים אלימים של המשיב כלפיה שכללו אלימות מילולית ופיזית. בנוסף היא חוותה יחס משפיל וניצול לרבות ניצול כלכלי.

באשר ליום האירוע נשוא כתב האישום, היא תיארה את השתלשלות האירוע כחוויה משברית וטראומטית שהיא מתמודדת עמה עד היום יחד עם שני ילדיה. היא תיארה לחץ רגשי מצד המשיב כלפיה על מנת שתחזור בה מהגשת התלונה במשטרה.

המתלוננת הבהירה כי היא מתמודדת עם חרדות קשות, פחד וחשש, לצד חווית אובדן ובדידות וכי שני ילדיה מתמודדים עם חוויה דומה. עוד שיתפה המתלוננת כי לאחר האירוע גילתה כי היא בהריון מהמשיב והדבר העצים רגשות התסכול והחרדות אצלה.

המתלוננת הביעה חשש ופחד משחרורו של המשיב. עוד מסרה כי המשיב חש פגוע וכועס בשל החלטתה להגיש תלונה ולערב את גורמי החוק ובשל כך היא מרגישה חוסר מוגנות והעדר מערכות תמיכה.

תסקיר שירות המבחן ציין, כי אין לחובתו של המשיב הרשעות קודמות. יחד עם זאת, התרשמו בשירות המבחן מנטייה של המשיב להסתרה וטשטוש וקושי בזיהוי דפוסים פוגעניים ואף בנקיטת עמדה הגנתית והשלכתית.

המשיב מסר שהוא מתקשה להסתגל במסגרת המעצר ומרגיש חוסר שייכות. הוא מסרגם שמרבה לחשוב על ביתו והעסק החדש והעלה חשש לפגיעה במצבו הכלכלי והשפעה לרעה עליו. יחד עם זאת בשירות המבחן לא התרשמו כי המשיב מצוי במצוקה רגשית אקוטית.

בפרק הערכת הסיכון, ההתרשמות מהמשיב היא כאדם בעל יכולות וורבליות וקוגניטיביות טובות, בעל יכולת תפקוד והסתגלות תקינות. יחד עם זאת, הוא התקשה להתייחס לעולמו הרגשי, לרבות יחסיו הבינאישיים והאינטימיים והוא התקשה לתת אמון באחר. בתסקיר צוין עוד כי המשיב בחר להציג את החלקים החיוביים שלו והתקשה להתבונן על התנהלותו במסגרת היחסים הזוגיים. המשיב ממוקד בעצמו ובצרכיו ומתקשה לשמור על נפרדות ביחסיו הזוגיים.

התרשמות שירות המבחן היא כי בין המשיב למתלוננת ישנה מערכת יחסים מורכבת ובעלת מאפיינים תלותיים ואובססיביים, כאשר בני הזוג מתקשים לקיים תקשורת מיטיבה, ומתקשים להכיל זה את זה וכי במצבים אלו יש למשיב נטייה להתפרץ.

צוין, כי לאור התנהלותו ואמירותיו של המשיב וכן עמדותיו בתחום הזוגיות, עולה הסיכון להישנות אלימות כלפי המתלוננת ובשל כך קיימת רמת סיכון גבוהה.

בשירות המבחן בחנו את מקום ומסגרת הפיקוח שהוצעו אצל בני משפחתו של המשיב והמסקנה היתה כי אין בערבים המוצעים כדי לשמש כערבים נכונים ביחס למשיב בשל אי מעורבותם המספקת בחייו של המשיב והקשר עם המתלוננת.

בפרק ההמלצות נקבע, כי לאור התרשמות שירות המבחן ממאפייני אישיותו של המשיב והערכת הסיכון הגבוה להישנות מקרים דומים בעתיד, וכן לאור היעדר נזקקות טיפולית והתרשמות שלילית ממערך הפיקוח ומיקום החלופה המוצעת בעיר טמרה ביחס למקום מגורי המתלוננת בעיר שפרעם, לא הומלץ על שחרורו של המשיב ממעצר.

7. בעניינו, ולאור עמדת ההגנה ובחינת חומר החקירה, קבעתי כאמור קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, אך כידוע גם בהינתן ראיות לכאורה ועילת מעצר על בית המשפט לבדוק שמא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירות המשיב פחותה, ובשל כך הוריתי על הגשת תסקיר ואף שמעתי היום את החלופה המוצעת יחד עם מפקח נוסף וחדש.

8. **ודוק, נקודת המבט של השופט, המכריע בשאלת המעצר עד תום ההליכים, היא כוללת. יש לזכור, חירותו של הנאשם היא הערך המרכזי שחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו מגן עליו, אשר המעצר עד תום ההליכים פוגע בו. פגיעה זו בחירות היא חמורה ביותר, שכן הנאשם הוא בחזקת זכאי. יחד עם זאת, ככל שבית המשפט קובע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ומוצא כי אין מקום לחלופת מעצר, עליו להורות על מעצר עד תום ההליכים במסגרת ההליך העיקרי.**

9. לעניין חלופת המעצר, בית המשפט מצווה תמיד לבחון קיומה של חלופה למעצרו של המשיב, אשר יהא בה כדי להשיג את התכלית העומדת ביסוד עילת המעצר ויחד עם זאת, חומרתה תהיה פחותה מהמעצר, וכפי שציין כב' הנשיא א' ברק בדנ"פ 2316/95 **עימאד גנימאת נ' מדינת ישראל**, פ"ד מט(4) 589 (1995): **"יש לבחון כל מקרה לגופו ותוך חיפוש בשבע עיניים אחר חלופת מעצר, ואם נמצאה חלופה הולמת מתחייב לעשות בה שימוש"**.

10. בדיקה זו תיעשה בכל מקרה ומקרה על פי נסיבותיו האינדיווידואליות. בבש"פ 7195/98 **שלמה אלבז נ. מ"י** (24.11.1998) נקבע כי: **"את התשובות לשאלות אם הנאשם מסוכן והאם ניתן ליטול את עוקצה של סכנתו יכול בית המשפט למצוא בתוך שתי מערכות עובדות המושתתות על הראיות שהובאו בשלב זה: הראשונה - המעשה, השניה - העושה, דהיינו, עלינו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמן שהנאשם עלול לחזור על המעשה, או לעשות מעשה דומה, בדרך כלל או נוכח צירוף מסוים של נסיבות. בשלב הבא עליו לבדוק אם מעידה אישיותו של הנאשם כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, על כך שהוא עלול לחזור על המעשה"**.

11. אשר להמלצת שירות המבחן, הרי בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון כאשר תסקיר שירות המבחן בא בהמלצה שלילית, נדרשים טעמים מיוחדים וכבדי משקל כדי לסטות מהמלצה זו, ודברים אלו מקבלים משנה תוקף בתיקי אלימות במשפחה. זה הכלל.

12. בפסיקה העוסקת בעבירות אלימות במשפחה אף נקבע כי נוכח מאפייניהן הייחודיים של עבירות אלה, מתקיימת חזקה הפוכה לפיה הכלל הוא מעצר, למעט בהתקיים נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן (בש"פ 1315/04 נמיר נ' מדינת ישראל (23.2.2004); בש"פ 7848/10 פלוני נ' מדינת ישראל (02.11.2010); בש"פ 1751/17 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.2017)). עוד נקבע כי עבירות אלימות במשפחה מאופיינות בהתפרצויות זעם בלתי נשלטות ומשכך חלופות מעצר, ככלל, לא יצליחו לאיין את המסוכנות הנשקפת מהנאשמים בעבירות אלה (בש"פ 7626/06 פלוני נ' מדינת ישראל (27.9.2006)).

13. הסניגור טוען, כי בעניינו מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות סטייה מן הכלל שהוזכר, וביקש לעבות את החלופה המוצעת בפיקוח אלקטרוני, ואף ביקש להוסיף מפקחים חדשים וביקש גם שבית המשפט יתרשם ישירות מהמפקחים ומערך הפיקוח המוצע.

14. מנגד, טענה נציגת המבקשת כי יש לקבל את הבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, וכי בכל מקרה אין מקום לסטות מהמלצת שירות המבחן, לא-כל-שכן לאור מקום החלופה המוצע וקרבתו למקום מגורי המתלוננת.

15. עיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המשיב מעלה תמונה מדאיגה מאוד. שירות המבחן התרשם מהמשיב כבעל קשיים בוויסות דחפים ורגשות, וכי יש לו קושי בהתמודדות עם מצבים רגשיים מורכבים ובהפנמת מעשיו משהוא משליך את הדברים לעבר המתלוננת. בכל הנוגע למערכת היחסים עם המתלוננת הרושם הוא לחשש ולסכנה לא רק על המתלוננת אלא גם על בנה הקטין. בכל הנוגע לחלופה שהוצגה בפני שירות המבחן ושמעתי אותה היום - מדובר בחלופה שאינה מספקת.

16. למקרא דברים אלה שנכתבו בתסקיר שירות המבחן, אין מקום להורות על שחרור של המשיב לחלופת מעצר ואף לא למעצר באיזוק אלקטרוני. במקרה דנן נשקף סיכון גבוה כלפי המתלוננת הנובע מהמשיב עצמו וממאפייני אישיותו, אשר מצדיק לכשעצמו מסקנה שאין ביכולתה של החלופה שהוצעה לאיין סיכון זה.

17. בעניינו אמנם מדובר בחשוד שהוא בחור צעיר, ללא עבר פלילי ואבא לבת קטינה. יחד עם זאת, המשיב נשוי בשנית כאשר מערכת היחסים בין בני הזוג ידעה עלויות וירידות בפרק זמן קצר. באותו פרק זמן חוותה המתלוננת (לכאורה), יותר מאירוע של אלימות פיזית, מילולית ואיומים זאת בצד אלימות כלפי בנה הקטין.

18. בכל מקרה, לא התרשמתי כי מדובר במקרה חריג ויוצא דופן אשר מצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן וגם לא אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

19. יש לזכור כי העברה לפיקוח אלקטרוני תתאפשר רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף לתנאים מגבילים קשיחים, לרבות הפקדה כספית בשיעור גבוה - כשהתנאים הבסיסיים לכך, לצד היתכנות המעצר באיזוק אלקטרוני, הם המלצה חיובית של שירות המבחן; העמדת מפקחים שעליהם ניתן לסמוך; והתרשמות חיובית מהמפקחים הללו על ידי השירות ועל ידי בית המשפט (ראו: בש"פ 2533/20 מדינת ישראל נ' קוסאי ג'רבאן (17/04/2020)), ואין זה המקרה.

20. המפקחים המוצעים אמנם הם אנשים נורמטיביים. כך התרשמתי מהם. יחד עם זאת, התרשמתי עוד, כמו שירות המבחן, כי אינם מעורבים בחייו האישיים של המשיב ובוודאי שאינם מכירים היטב את המתלוננת בשל נסיבות נישואיהם, כך שלא התרשמתי כי יש להם עמדה חד משמעית ביחס למתלוננת.

21. זאת ועוד, מיקום החלופה בעיר טמרה שליד עיר שפרעם, אינו מקום מתאים מבחינה גאוגרפית. אמנם טענה ההגנה כי קיים מרחק נסיעה בשים לב לכבישים ולתנועה להבדיל ממרחק אווירי. יחד עם זאת, ברי כי בשעות הלילה או הבוקר המוקדמת, התנועה זורמת ואין במרחק בין שני הערים בכדי לתת מענה לכל הפרה גם כשמדובר באיזוק אלקטרוני.

22. יש להוסיף כי רשמתי בפני דברי נציגת המבקשת ביחס לחששות ולפחד שיש למתלוננת מהמשיב, וזאת בעקבות שיחה טלפונית בין הצדדים לפני הדיון. לא ניתן גם להתעלם מטענת המבקשת שהחשש שלה עולה לאור כך שהיא בהריון מהמשיב. אם כי טענה זו של ההיריון תיבדק בהמשך, בהעדר תיעוד רפואי מתאים בשלב זה.

23. על כן, ובהתאם להוראות הדין ולפסיקה, ראיתי לקבל את עמדת המבקשת וכן את המלצת שירותי המבחן.

24. התוצאה היא שאני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

25. החלטה זו מהווה פקודת מעצר.

ניתנה היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, בהעדר הצדדים.